

gos a visszaesés (a korábbi évek növekedési rátája egyharmaddal, illetve ötven %-kal, vagy akár nagyobb mértékkel is csökkent), így a hazai összes öntvénytermelés néhány százalékos csökkenést mutatott 2019-ben az előző évhez képest. Ez a helyzet már azt jelenti, hogy a hazai háttérpar szereplői (alap- és segédanyag beszállítók, szerszámkészítők stb.) is a hozzájuk e szektorból beérkező igények csökkenése miatt kisebb leterheltséggel teljesítenek. Több olyan könnyűfém-öntöde van, mely termékszerkezetének megváltoztatásával, eddig termékkel el nem látott ipari szereplők öntvénytel kielégítését tűzte ki célul, melyhez jelentős beruházással teremtik meg az elkövetkezendő évekre a feltételeket.

A vasöntészetben a 2019. év elejének rendelésállománnyal leterheltsége – a második félévben 15-20% vagy annál nagyobb mértékben is visszaesett. Ehhez képest az új év elején már némi rendelésállomány-növekedés is látható volt, bár a növekedést követően sem érte el több társaságnál a termelési szint mintegy 75%-át a 2019. első féléve rendelésállománynak.

Változatlan a helyzet, hogy a hazai – és nem csak szakképzett – munkaerő-ellátottság egyre rosszabb, a meglévő létszám megtartása is komoly nehézségeket, korábban nem jelentkező többletköltségeket ró az öntödékre. A nagy fejlesztési programokat megvalósítani akaró hazai öntödék fejlesztési terveiket kényszerűen lassították, esetenként törölték is. Általános volt az a vélemény is, hogy a gazdálkodás különböző területein tapasztalható ár-, és költségnövekedések (energiaár, kötelező bérnövekedés, a munkaerő megtartás növekvő járulékos költségei, anyagköltség-növekedés stb.) megfelelő mértékű érvényesítése az öntödei árakban változatlanul csak részben, illetve jelentős késéssel tehető meg.

2019-ben összesen mintegy 200 166 tonna öntvényt gyártottak a hazai öntödék, ez 14,5%-os csökkenés a 2018. év termelési mennyiségéhez képest.

A 2020. év gazdálkodási és termelési kilátásait az elnökség tagjai a második negyedévet követően növekvőnek/javulónak ítélték, várakozásaik ennek megfelelő tervezéssel párosulnak. A vírusfertőzés 2020. évi első üteme nem várt nehézségeket okozott a hazai öntészeti szakterület számos szereplőjének.

Az elmúlt év magyar öntészeti termelési adatai (tonna):

Vasöntvény	74 015
Acélöntvény	2 182
Alumíniumöntvény	122 425
Nehézfémmű öntvény	1 294
	(ebből cink 763 tonna)
Magnéziumöntvény	250

A közgyűlés a napirend szerint ezt követően új elnökséget választott hároméves időtartamra. A titkos szavazás eredményeként a Magyar Öntészeti Szövetség tisztségviselői az alábbiak lettek:

Elnök: Dr. Vigh László TP Technoplus Kft.

Az elnökség tagjai: Brunner Márta FÉMALK Zrt., Érseki László Csepel Metall Kft., Farkas János CERTA Kft., Dr. Fegyvermekei György NEMAK Kft., Majoros Csaba Csabametal Zrt., Szalai János Pyroven Kft.

Az Ellenőrző Bizottság tagjai: Derzsényi Ibolya elnök, Csepel Metall Kft., Barnafi Ágnes Rosenbach Kft., Gál Tibor Caster Bronz Kft.

MÖSZ-díj Kuratórium tagjai: Dr. Rick Tamás elnök, FÉMALK Zrt., Hajnal János Fémszövetség, Dr. Hatala Pál MÖSZ, Séllei Anett Szegedi Öntöde Kft., Zubács Róbert TM Öntöde Kft.

(HP)

Kitüntetést kapott az EKMITA

Az Északkelet-Magyarország Ipartörténetének Ápolásáért Alapítványt Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata „Az Év Civil Szervezete” kitüntetésben részesítette. A kitüntetést 2020. augusztus 20-án a Miskolci Nemzeti Színházban ünnepi közgyűlés keretében Veres Pál, Miskolc m.j.v. polgármestere adta át Sipos Istvánnak, az Alapítvány kuratóriumi elnökének.

Az Alapítványt 2006-ban a Diósgyőri Vasgyárban korábban dolgozott nyugdíjasok és a velük együttműködő társaságok alapították. Az elmúlt 14 év alatt az Alapítvány megerősödött, kiépítette kapcsolatait, széleskörűen beépült a város kulturális, idegenforgalmi és tudományos életébe.

Legjelentősebb változást az hozta, hogy Miskolc városától megkapták a Bartók Béla 1. sz. alatti ingatlant, ahol Ipartörténeti Emlékházat rendeztek be, melynek látogatottsága folyamatosan nő. Az Emlékház a Diósgyőri Vár turistacentrumában található, és hűen mutatja be Miskolc legjelentősebb ipartörténeti örökségét.

Az Alapítvány fő célja a Diósgyőr-Vasgyári üzemek, a Diósgyőr Vasgyár és a Diósgyőri Gépgyár valamint a

Sipos István átveszi a kitüntetést az ünnepi közgyűlésen

Diósgyőr-Vasgyári Kolónia ipari örökségi anyagainak gyűjtése, feldolgozása, a nagyközönség részére történő bemutatása. Az Ipartörténeti Emlékházban hét helyiségben, 210 m²-en mutatják be a gyárakban gyűjtött üzemi doku-

mentumokat, fényképeket, rajzokat, könyveket, műszereket, gyártott termékeket, berendezések működő makettjeit, elismeréseiket, sok-sok egyéb ipari örökségi anyagot.

Az állandó kiállítás népszerű a városi és a hazai látogatók körében, és eddig 20 ország látogatói is megtekintették. Nagy sikerűek voltak az időszaki kiállítások is, pl. a Diósgyőri Gimnáziumban, a Diósgyőri Gépgyárban, a Herman Ottó Múzeumban és az MMKK Műszaki és Közlekedési Múzeum Kohászati Gyűjteményében.

Az Alapítvány legjelentősebb rendezvénye a *Fazola Henrik* gyáralapító tiszteletére évente tartott Fazola Fesztivál. A tizennégy alkalommal megrendezett fesztivál egyrészt hagyományápoló, másrészt pedig a város műszaki-kulturális értékeit népszerűsítő rendezvény. A hagyományápoló és múzeumpedagógiai programok, a látványcsapolás, interaktív formázási, öntési, kovácsolási, hengerlési bemutatók, a sikeres miskolci társaságok bemutatkozása, a kulturális és környezetvédelmi rendezvények, az erdei iskola nagyban fokozzák a látogatók érdeklődésének felkeltését. Az idősebb korosztály mellett az ifjúság az az igen jelentős réteg, akik a Miskolc város újraperasztásáról igen jelentős információt kaphatnak.

Igen jelentős az Alapítvány könyvkiadási tevékenysége, eddig nyolc ipartörténeti könyvet jelentettek meg. Kiadták

a Diósgyőri Gépgyár történetét, a Diósgyőri Vasgyár *Boros Árpád* által szerkesztett ipartörténeti könyveit és fényképes kiadványait, híres miskolci professzorok munkásságát mutatták be. Két kiadvány van kiadásra előkészítve.

Az Alapítvány széleskörű kapcsolatot épített ki a Miskolc m.j.v. önkormányzatával, a Polgármesteri Hivatallal, a városi kulturális és idegenforgalmi intézményével, a sajtó munkatársaival. Ilyen például a Salkaházi Program, a múzeumok éjszakája, kiállítások rendezvények szervezése.

Igen szoros munkakapcsolat épült ki az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület helyi szervezetével, az MMKM Kohászati Gyűjteményével, a Kohász Baráti Körrel, a Miskolci Egyetemmel, az Északerdő Zrt.-vel, a Diósgyőri Gimnáziummal, a Miskolci Fazola Henrik Építőipari és Művészeti Szakgimnázium és Szakközépiskolával, a Fügedi Márta Népművészeti Egyesülettel.

A 2020-as év igen jelentős és kiemelkedő év Miskolc város történetében. 250 évvel ezelőtt, 1770. július 28-án írta alá *Mária Terézia* az Ómassai Vasmű alapítási dokumentumát. A Fazola Henrik által létrehozott mű fejlődésével jelentősen hozzájárult Miskolc nagyvárossá válásához. Ezt az évfordulót Miskolc egyik legjelentősebb eseményeként kívánják megünnepelni.

Harcsik Béla, Sipos István

■ KÖSZÖNTÉSEK

70. születésnapját ünnepelte

Boross Péter 1950. augusztus 5-én született Pécsen. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának elvégzése után 1975-ben szerzett technológus kohómérnöki oklevelet, majd 1985-ben hőkezelő szakmérnöki oklevelet a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen.

A Dunai Vasmű Lőrinci Hengerművében kezdett dolgozni technológus beosztásban. 1976 és 1993 között mindig a szakmában maradván több állami és magáncégnél dolgozott, többek között az Alumíniumárugyár Tiszafüredi gyáregységében, az Április 4. Gépipari Művek Kiskunfélegyházi Vegyipari Gépgyárában, a Csepel Autógyárban, a BIOPRESS Mérnökirodában, ahol két szolgálati szabadalmát is elfogadták. 1992-től a Vasipari Kutató és Fejlesztő Vállalat anyagvizsgálati- és hegesztési osztályán tudományos munkatárs volt.

1993-ban pályázatot nyert a Dunaferr Lőrinci Hengermű Kft. főtechnológusi állására, amelyet 2008-ig látott el. Irányítása alatt felépítették a nagynyomású revétlenítő berendezést, bevezették a normalizáló hengerlést szabályozott hőmérséklet-vezetéssel a növelt folyáshatárú durvalemezek gyártására, valamint az ISO 9000 szabványsorozat szerinti minőségirányítási rendszert, aminek kidolgozásában tevékenyen részt vett.

2008-tól a KÖZGÉP minőség-ellenőrzési osztályának

lett a vezetője, ahol több Duna-, Tisza-híd és autópálya völgyhíd ellenőrzési munkáit irányította.

2010-től 2020-ig a Flansch Tech Kft.-ben vállalt munkát. Itt üzemfenntartási, üzemfejlesztési feladatokat látott el. Irányítása alatt készült el a csepeli kovácsoló üzem hűtővízrendszerének teljes rekonstrukciója, vízlágyítótelep kiépítésével és üzembeállításával. Korszerű hőkezelő kemencesor telepítésével a hőkezelést is megoldották üzemben belül. Az energiafelhasználás nagymértékű növekedtével energetikus munkát látott el végleges nyugalomban vonulásáig.

Munkája során több előadása hangzott el konferenciákon, szimpóziumokon.

1972-óta tagja az OMBKE-nek, alapítója és azóta vezetője tagja az OMBKE Vaskohászati Szakosztály budapesti helyi szervezetének. 2002-ben a Vaskohászati Szakosztály titkárának választották, amely munkát azóta folyamatosan ellátja.

Az egyesületi és szakmai munkája alapján 2004-ben az OMBKE Debreceni Márton-éremmel, az MVAE 2006-ban „Vaskohászatiért” éremmel tüntette ki. 2008-ban Szent Borbála-emlékérem kitüntetésben részesült. Hűségese egyesületi tagságáért 2012-ben Sólz Vilmos-emlékéremmel jutalmazták, majd 2016-ban Miniszteri Dicséret oklevelet kapott.

Katkó Károly 1950-ben született Nagyesztergáron. Bányász árvaként nőtt fel, édesapja 1960-ban bányabalesetben vesztette életét. Tanulmányait a bánya ösztöndíjjával végezte. 1969-ben érettségizett a Veszprémi Vegyipari- és